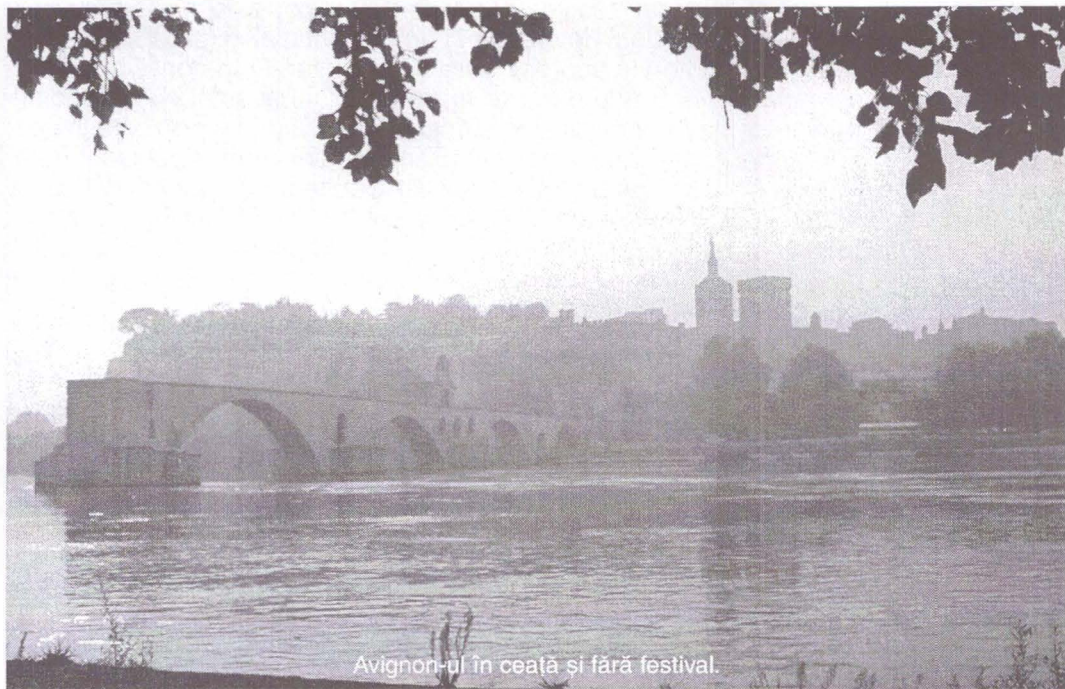

FESTIVALURI

Avignon-ul în ceață și fără festival.

Festivalul de la Avignon, Franța – 8-28 iulie

... aici ar fi trebuit să apară un articol semnat de GEORGE BANU despre spectacolele din secțiunea oficială, apoi un material informativ despre invitații de marcă, câte ceva despre alternativele independente prezente la festival, impresii de fond legate de evoluția și momentul actual al teatrului european. Însă, din cauza grevei personalului, ediția cu numărul 57 a Festivalului de la Avignon nu a mai avut loc.

Ioana ANGHEL ICHIM

În fugă, printre festivalurile lumii

Festivalul Grec de la Barcelona, Spania – 25 iunie-31 iulie

Ajuns la cea de-a 27 ediție, *Festivalul Grec* (nici o legătură cu teatrul grec ori cu orice altceva ce vine de la grecii!) de la Barcelona prezintă 75 de spectacole de teatru, dans și muzică. Din dorința de a-l impune în prima linie a festivalurilor de artă europene, organizatorii au dispus de un buget de 3.901.560 de euro (!!!), sumă ce a fost investită nu doar în invitarea unor nume de artiști, a unor trupe mai mult sau mai puțin faimoase, ci și în realizarea a nu mai puțin de 20 de producții

propriu festivalului; "Edinburgh-ul oficial e un festival pe bază de invitații ce produce foarte puțin, iar la secțiunea Fringe nu există criteriu de selecție, orice companie putând participa. Avignon produce puțin și nu include muzică, lucru pe care noi îl facem... Așadar, credem că realizăm un tip de festival ce nu are multe în comun nici cu modelul francez și nici cu cel scoțian dar care poate coexista perfect cu cele două... Festivalul trebuie să fie unul de creație și nu de invitație." explică Borja Sitjá, directorul festivalului într-un interviu acordat revistei "El Cultural". În consecință, dramaturgia contemporană are o pondere foarte mare pe afișul acestei ediții, tendința fiind de a "risca" prin prezența unor nume tinere, mai mult decât prin a prezenta în special creații ale unor nume consacrate. Spaniolul Sanchis Sinisterra, austriacul Peter Handke, britanicul Edward Bond, argentinianul Javier Daulte sunt doar câteva dintre numele de dramaturgi contemporani ale căror texte sunt reprezentate la Barcelona. Desigur, la categoria titani consacrați, festivalul se bucură de prezența lui Peter Brook cu *Tu prend ta main dans la mienne*, montat stagiunea aceasta la Paris, și a Pinei Bausch, a cărei companie interpretează *Bărbatul care spală geamuri*.

Festivalul Fringe Edinburgh, Marea Britanie – 3-25 august

Amândouă festivalurile s-au născut în 1947, la Edinburgh. Amândouă se desfășoară în august. Unul este considerat "oficial" și include superproducții de teatru, dans și muzică, iar celălalt (Fringe, adică), este poate cel mai atipic și liber din festivalurile existente în peisajul cultural european. Se poate prezenta oricine, cu doar două condiții: să-și gasească spațiul necesar și să plătească o taxă de înscriere. Rezultatul: anul trecut au participat peste 500 de companii ce au invadat teatrele, cârciumile, străzile și tot ce poate fi mai neconvențional în materie de spațiu (aproximativ 200 de spații de joc). Fringe-ul numără opt categorii: infantil, dans și acrobație, muzică, operă, musical, conferințe și evenimente, teatru și arte vizuale. Se spune că cele trei lucruri pe care un artist trebuie să le obțină acolo sunt: mai întâi, să vadă atâtea spectacole câte îi permite ziua, apoi, să fie văzut de o audiență cât mai numeroasă, iar în al treilea rând, să impresioneze juriul, Fringe-ul acordând premii de la sume infime la contracte în teatrele din Londra.

Secțiunea de teatru a Festivalului Internațional se deschide cu *Pescărușul* de Cehov, montat de Peter Stein special pentru inaugurarea ediției de anul acesta. Pentru prima oară în cariera sa, regizorul utilizează o distribuție 100% engleză, în rolul Arkadinei fiind distribuită binecunoscuta Fiona Shaw. La categoria dans, cea mai răsunătoare prezență pare a fi cea a Operei din Bordeaux care prezintă un spectacol ce recrează momente din coregrafiile prezentate de Diaghilev și trupa sa de balet la începutul secolului, spectacole ce atunci s-au bucurat de colaborarea unor Picasso, Cocteau, Satie.

Festivalul Titirimundi, Segovia, Spania, 9-18 mai

Ajuns la ediția a XVII-a, Festivalul de marionete și păpuși *Titirimundi* a inundat cu magie, veselie, muzică și rîsete străzile, teatrele, bisericile, curțile interioare ale Segoviei vreme de 9 zile, timp în care au fost programate mai mult de 250 de reprezentații. De-a lungul anilor, *Titirimundi* și-a creat faima unui festival ce reunește atât ultimele noutăți în materie de teatru de marionete și păpuși, cât și cele mai extravagante propuneri artistice, fie că e vorba de tradiții reînviatăe fie de idei extrem de originale (cum a fost cazul, anul acesta, cu trupa olandeză *Artemis* ce făurea povești cu ajutorul...produselor culinare!). Probabil cea mai inedită prezență a acestei ediții a

constituit-o spectacolul de marionete acvatice aduse de Teatrul *Thang Long* tocmai de la Hanoi, din Vietnam. Extrem de speciale, aceste marionete se mișcă pe suprafața apei, motiv pentru care trupa montează un lac artificial în locurile unde dă reprezentații. Originea acestor marionete se află în mediul rural vietnamez, reprezentațiile avînd loc pe vremuri în orezării ori pe lacuri, în preajma templelor. La Segovia, compania a jucat într-o biserică gotică căreia i-a "utilizat" altarul pe post de fundal și pentru accentuarea contrastului cu pagoda ce era montată ca decor.

Ediția de anul acesta a încercat să reunească trupe care, de-a lungul edițiilor anterioare, au dat faimă festivalului. Altfel spus, *Titirimundi* a constituit, totodată, un moment de reîntîlnire al veteranilor genului. Unul din maeștrii păpușari cei mai faimoși ai momentului, englezul Rod Burnet, l-a "adus" pe deja "clasicul" său personaj Mr. Punch; de asemenea, un alt faimos al genului, Salvatore Gatto, l-a reprezentat pe Pulcinella; prezență deja cunoscută publicului festivalului, indianul Prasanna Rao, și-a demonstrat pentru a nenumărata oară măiestria în ceea ce privește spectacolul de umbre realizat doar din și cu mâinile sale. Recreînd chipuri de la Stalin și Gaullle până la caricatura oricărui spectator, Prasanna Rao a făcut înconjurul lumii umbrînd pânzele cu expresivitatea mâinilor sale: "Cînd Rao face teatru de umbre cu mâinile sale, Picasso, Pollini și Walt Disney sunt prezenți" („New Zork Magazine”).

Alte două importante prezențe la această ediție au fost *L'Opera dei Pupi*, din Sicilia, care sub îndrumarea regizorului Mimmo Cuticchio a recuperat un tip de teatru din secolul al XIX-lea, declarat în 2001 de către UNESCO Patrimoniu al Umanității (este vorba de un tip de teatru cu marionete înalte de mai mult de un metru, sculptate în lemn, ce recrează istoria lui Orlando și Reinaldo, cavalerii lui Carlomagno) și Teatrul de Stat din Varna, Bulgaria, cu un spectacol fără cuvinte, rod al multor ore de improvizatie inspirate din folclor, care s-au bazat pe folosirea diverselor ustensile tradiționale de uz domestic.

